

Η ζωή της Αγ. Φιλοθέης και η πορεία της μέσα από την έμμετρη λογοτεχνία

[/ Ορθόδοξες Προβολές](#)

Πώς θα μπορούσε το Άγιο αυτό πλάσμα να διαφύγει του χριστιανού λογοτέχνη την γραφίδα και τον οίστρο! Το παρακάτω ποίημα αποδίδει με τρόπο γλυκό και ελκυστικό, την ζωή, τις πράξεις, τις στάσεις και την εκδημία στον Νυμφίο της Κυράς των Αθηνών, Αγίας Φιλοθέης.

Πρώτη κυρά αρχόντισσα, δόξα τῶν Ἀθηναίων,
Ρωμαϊκή παράδοσι φέρει ἀπό γονέων.
Κι ἄν λιτανεύῃ τόν σταυρό συζύγου τοῦ δυνάστου,
τόν νοῦ της πάντα προσκολλᾷ στό θέλημα τοῦ Πλάστου.
Ἵπομονή κατήρτισε, ποθήσασα τήν νῆψι,
ἡ Χάρις τήν ἐτοίμαζε γιά Σχήματος τά ὕψη.
Ὡς ἔφυγεν ὁ σύζυγος, τόν κόσμον ἀπαρνήθη
κι ἀπό Ρεγγίνα καί κυρά τό ράσο ἐνεδύθη.
Καί ἔλαβε τό ὄνομα Μητέρα Φιλοθέη,
ἔθεσεν ὑπό πτέρυγας τά ὀρφανά καί βρέφη.
Πλοῦτον της ἔδαπάνησε πρός δόξαν τοῦ Κυρίου,
στά χνάρια ἐπορεύθηκε Μεγάλου Βασιλείου.
Σύναξε ἡ Γερόντισσα μελλοντικές Ἀμμάδες,

ἐφώτισε μέσ' τίς Μονές ἀγράμματους ραγιάδες.
Σέ ὅσα μέρη διάβηκε, ἔκτισε Παρθενῶνες
καί μαρτυρεῖται ἔργον της ἀγάπης στούς αἰῶνες.
Ἀλήθεια, πῶς ἐβάσταξε μέγεθος τῆς ὀδύνης,
τόν πόνον ὡς ἐβίωνε πάσης τῆς Ρωμηοσύνης!
Ὅρθόδοξα ἰδανικά, ἄσκησι καί θυσία,
μέ λόγον της μετάγγιζε, Γερόντισσα Ὅσια!
Κατέστησε τό ἔργον της Φάρον τῆς Ἐκκλησίας,
τοῦ πονεμένου Γένους μας ἐλπίδα σωτηρίας.
Τί κι ἄν ὁ Τοῦρκος βλοσυρός, μέ μῖσος τήν κεντοῦσε,
ἀγάπη ἐξεχειλίζε κι ὅλα τά λησμονοῦσε.
Καθηγουμένη ταπεινή, Ἀγία Φιλοθέη,
Μοναχισμόν καί προσφορά στόν κόσμον καταθέτει.
Πόσες ψυχές συμμάζεψε εἰς τά ἰδρύματά της,
κάθαρσιν, φωτισμόν Θεοῦ, ἐβίωναν κοντά της!
Ἐνθεα κατορθώματα, πλοῦτος καί εὐλογία,
νοσοκομεῖο, ἀργαλειόν, σχολειά, οἰκοτροφεῖα.
Προστάτευσαν αἰχμάλωτες τά σπλάγχνα οἰκτιρμῶν της,
κι Ἀγαρηνός ἀπέιλησε σφαγὴν μοναζουσῶν της.
“Χριστόν ἐγὼ ἠγάπησα, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας,
δέν θ’ ἀρνηθῶ τόν Ἰησοῦν” ἀπάντησις Ὅσιας!
Μαστίγωμα τοῦ τύραννου ἐδέχθη στό σαρκίον
καί ἡ ψυχὴ φτερούγισε εἰς ποθητόν Νυμφίον!
Φῶς ἡ εὐχή της τοῦ Χριστοῦ, θαύματα ἐνεργοῦσε,
στήν παρακαταθήκη της τό ὄμμα ξαγρυπνοῦσε.
Ἐμπροσθεν πλέον τῆς ὁδοῦ πρὸς τὰς Μονάς τὰς ἄνω
ἡ κεφαλὴ θά κομισθῇ “μαρτυρικῶ στεφάνῳ”!
Ὁ τάφος εὐωδίασεν, ἀκέραιον τό σῶμα,
εὐρέθη ὡς ἀνέσκαψαν τό μυρωμένο χῶμα.
Κυρά “κλεινοῦ τοῦ ἄστεος”, Χριστοῦ Ὁσιομάρτυς,
μοναζουσῶν, ἀσκητριῶν, πρότυπον καί προστάτις.
Τό εὖχος σου τό ἱερόν, δυνάμεις ἅς χαρίζη,
σέ ὀρφανὰ κι ἀνήμπορα τήν Πίστιν ἅς στηρίζη.
ὦ, Φιλοθέη τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας κλέος,
σκέπασον κόσμον ἅπαντα, εὖχου Ρωμηῶν τό Γένος.
πηγη.ΧΡΙΣΤΟΨΦΑΝΤΟΣ